Chrostowa

Autor: Grzegorz Statek
06.04.2007.

Zarys historii wsi Chrostowa

Określenie to pochodzi prawdopodobnie od nazwy osobowej Chrost i osoba o tym nazwisku lub przezwisku była prawdopodobnie jednym z pierwszych właścicieli owej wsi.

Pierwsze wzmianki o tej miejscowości pochodzą z 1404 roku i jej nazwa jest zapisana jako Crostowa. W roku 1427 miejscowość występuje w formie Throsza, a następnie Chroszowa, Chrostowa, Chrąstowycze, Chrąstowa, Crostkowa. W roku 1490 należy do powiatu szczyrzyckiego, a jeżeli chodzi o jej przynależność parafialną, to zaliczana była na przemian do parafii Sobolów (1432) parafii Niegowić (1470-80, 1597), by w końcu stać się jedną z ważniejszych wsi parafii sobolowskiej.

Chrostowa od początku występuje w źródłach jako własność szlachecka. W roku 1404 Marcisz, Mikołaj i Jan synowie Bogusza z Łękawy zwanej Dalechowicami (dziś Dalechowice) sprzedali za 80 grzywien i za karczmę w Chrostowej Mikołajowi z Marszowic swoją część po ojcu w Łękawie.

W roku 1432 pleban Sobolowa miał jakąś własność, której granicę stanowiła droga z Sobolowa do Podsobolowca, aż do potoku Sobolówka, a inna granica biegła do Chrostowej aż do bliżej nie określonego stawu.

Wiadomo, że w latach 1427-48 występuje w dokumentach Piotr z Marszowic (pow. szczyrzycki) alias z Chrostowej (herbu Półkozic), będący właścicielem omawianej wsi. Jak wynika ze źródeł, Piotr był synem Mikołaja z Marszowic i bratem Jana Chamca z Cichawy. Jego ojciec Mikołaj w roku 1427 podzielił się z nim i jego bratem Janem dobrami. Mikołajowi przypadła cała wieś Marszowice, obydwie wsie Łękawy, 1/2 wsi Podgrodzie (dziś Podegrodzie w par. Niegowić) oraz 1/2 dóbr ruchomych, nieruchomych i zbroi. Piotrowi przypadły całe wsie Chrostowa i Dąbrowica, 1/4 Podgrodzia, a także Głów i Niedomice w powiecie wiślickim (później powiat pilzneński) jak również 1/4 zbroi rycerskiej. Janowi zwanemu Chamieć miały przypaść wsie Cichawa i Kamyk oraz 1/4 wsi Podgrodzie oraz 1/4 zbroi. Ponieważ wykonanie tego podziału szło niemrawo, sąd zawyrokował, że wyżej wymienieni mieli do końca doprowadzić sprawę podziału dóbr, miaŹnowicie Jan miał otrzymać wieś Podgrodzie 1/4 z wszystkich pieniędzy oraz 1/4 ubiegłorocznego zboża ozimego ..

W 1449 Świętochna, wdowa po Chamcu z Cichawy, poręczając za zięcia Piotra z Kostrzy, miała oddać w terminie 70 grzywien bratu Jakubowi i Piotrowi z Suchoraby pod gwarancją oddania im w zastaw wsi Kamyk i 1/2 wsi Chrostowej. Pod datą 1465 Świętochna zeznała, że Stanisław Marszowski spłacił jej 50 grzywien, które pozyskała prawnie po zięciu Piotrze i miała je zapisane na Chrostowie; tenże Stanisław wyznaczył żonie Katarzynie, córce Zbigniewa ze Stadnik 200 grzywien posagu i wiana na całym dziedzictwie Marszowice i Chrostowej.

W roku 1468 Stanisław zastawił za 200 florenów węgierskich Stanisławowi z Maliszyna (miejscowość niezidentyfikowana) wsie Chrostową i Dąbrówkę i ten ostatni dzierżawił te wsie w latach 1469-70.

Kolejną właścicielką wsi, o której posiadamy informacje, była Jadwiga, żona Sebastiana Wielogłowskiego, która w roku 1523 odstąpiła bratu Maciejowi Zabawskiemu z Zabawy z części dóbr przypadłych jej po pannie Barbarze Marszowskiej w: Dąbrowicy, Chrostowej, Podgrodziu i Klęczanach z młynem na rzece Rabie.

W latach 1489-93 ze wsi tej był płacony pobór z 4 łanów kmiecych, w latach 1494-98 z 3 łanów, a w roku 1499 z 4 łanów. W roku 1530 płacono pobór z 1 łanu i karczmy dorocznej.

Kmiecie gospodarujący w tej wsi płacili różnorodne podatki i daniny. W roku 1432 Mikołaj Marszowski z Marszowic oznajmiał, że 10 kmieci z Chrostowej dawało plebanowi w Sobolowie meszne po ćwiertni owsa miary bocheńskiej. Jak wynika z Liber Retaxationum w roku 1529 dziesięcina snopowa z łanów kmiecych wartości 6 grzyŹwien była oddawana biskupowi krakowskiemu.

Za panowanie króla Stefana Batorego Chrostowa należała do niejakiej Niewiarowskiej. W owej wsi istniały 2 łany kmiece, komornicy z bydłem i bez bydła, a także rzemieślnik. W roku 1629 Niewiarowscy byli nadal właścicielami tej wsi i to się nie zmieniło do roku 1680.